

SAMOBORSKI LIST

Glasiilo za promicanje lokalnih interesa.

God. V.

Broj 19.

„Samoborski list“ izlazi svake nedjelje u 8 sati ujutro. PRETPLATA na četvrt godine iznosi za domaće pretplatnike K 1-70. za vanjske s poštarinom K 2. za inozemstvo K 2-25. Na po i na cijelu godinu razmjerno više.

Pojedini broj stoji 16 filira.

Uprava i uredništvo nalazi se na trgu Leop. Saliv. br. 30.

U Samoboru
8. svibnja 1910.

OGLASE prima uprava, a plaća se za petiti redak u redakcionom dijelu 20 fil. u oglasnom 10 fil. Za oglase, koji se više puta uvrćuju, daje se znatan popust. Novci se šalju upravi, a rukopisi uredništvu „Samob. lista“. Neplacena se pisma ne primaju. Rukopisi se ne vraćaju.

Vatrogasna proslava.

Samobor je opet pokazao kako visoko cijeni svoje kulturno - socijalne uredbe, kako odlično shvaća značenje slave jednog humanog društva, kao što je vatrogasno. Ovakve proslave udesiti i priredjivati može samo kulturni graditelj, a ono, što je Samobor, pokazao u dva dana vatrogasnog slavlja može da diktira samo budna svijest građanstva, koje umije plemenito misliti i osjećati i to svoje osjećanje svagda i djelotvorno zasvjedočiti.

Momenti, koji su izbili kod ove slave jesu ujedno i momenti manifestacije solidarnosti, jedinstvene misli i osjećaja našeg građanstva prema jednoj humanitarnoj instituciji, koja također nije namijenjena pojedincima, već čitavoj zajednici, cjelokupnom našem građanstvu bez razlike. I baš ova krasna pojava, koja je iznikla iz skladnosti misli u jednoj svečanoj zgodi, upućuje naše općinare, kako su i u svakoj drugoj prilici sklad, dosluh i prava sloga preduvjeti napretka, postulati naše snage i uspjeha.

Naše građanstvo zasvjedočilo je kod slave naših vatrogasaca toliku ljubav i iskrene simpatije prema ovom društvu, da će ovi časovi biti za njegove članove jamačno novom i snažnom pobudom za rad te će im ostati dragom i nezaboravnom uspomenom za čitava života.

Bakljada i serenada.

Proslava je tekla po ustanovljenom programu. A bilo je velike bojazni, da će uslijed neprekidne kiše izostati mnoge točke rasporeda. Medjutim i samo nebo imalo je

obzira prema našim vatrogascima. Premda je čitavu srijedu kišilo, prema večeru se stišala kiša i povorka je mogla da krene iz gasilane. Točno u 8 sati završava glazba na trgu; iza nje se priključi pjev. društvo „Jeka“ zatim breganska, te samoborska vatrog. četa pod zapovjedništvom vježbatelja g. B. Tonija. — Do 50 lampiona uređenih vatrogasnim emblemima noseno je u povorci pa je to podavalo osobito lijepu sliku. Društva podjoše iznajprije do kuće vatrog. podzapovjednika g. Lesca. Tu ga oslovi vježbatelj društva g. Bogumil Toni i oduljom besjedom. Spomenuo je, kako je svečar služio vatrogasnoj misli uvijek požrtvovno odano i uzdignuta srca. Društvo mu je bilo draga svetinja, za koju mu se nije činila nijedna žrtva prevelikom. Kao prije 30 godina, tako i danas, kupi oko sebe svoje vatrogasce, koji se sabiru oko njega kao djeca oko svog oca. U ime vatrogasnog društva zahvalio mu je govornik na trudu, što ga je za požarnu četu uložio pa mu čestita na jubileju uz želju, da još dug niz ljeta može sudjelovati u vatrogasnim redovima. Govor je popraćen sa gorkim: „Živio vojvoda! našto zapjeva naša „Jeka“ pjesmu: „Glasna jasna“. G. Lesec ganut do suza zahvali g. Toniju na oduševljenom pozdravu, „Jeki“ na skladnoj pjesmi, a općinstvu na srdačnim ovacijama. Nato je povorka krenula po glavnim ulicama mjesta, te se u pol 10 sati povratila u gasilanu.

Već prije osam sati čitav je Samobor plivao u jednom svijetlu. Prozori kuća bijahu sjajno rasvijetljeni, kuće urešene cvijećem i zelenilom, a narodne trobojke lepršahu veselo uzduhom. Kod proslave desetogodišnjice vatrog. društva bilo je također ilumini-

rano čitavo mjesto, ali ju je ova rasvjeta i svečana slika Samobora neprispodobivo nadmašila. — Kuda su god vatrogasci prolazili bili su pozdravljani od mnogobrojnog općinstva, koje je nagnulo na ulicu, da gleda povorku. U Gornjem kraju i na Puškenici gruvahu dotoga mužari i naviještahu slavu sjutrašnjega dana.

Dan proslave.

U 5 sati ujutro bijaše budnica, a u 9 sati započela je glavna skupština društva, o kojoj izvješćujemo na drugom mjestu. Iza same skupštine u vijećnici priredjeno je zapovjedniku g. Lescu ugodno iznenadjenje. Pred njega stupi mala petogodišnja kćerka društvenoga podzapovjednika gosp. Tonija Božica, koja mu preda krasan bouquet i pozdravi ga glasno i sigurno s ovim prigodnim stihovima:

Evo Tebi, kitu cvijeća
Nek Te ove slave sjeća,
I da mala
Dječica te vole,
Pa se za te
Dobrom Bogu mole:
Vatrogasac dičan mio,
Uvijek zdrav i sretan bio!

G. Lesec bijaše do suza dirnut ovim dječijim pozdravom, — kad mu g. Kompare pruži uz nekoliko riječi na uzdarje krasnu oveliku sliku, koja g. Lesca prikazuje u vatrogasnoj zapovjedničkoj odori. Trošak za ovu sliku namakli su sami članovi, da time obraduju vrijednog starinu. Ovi nježni prizori bili su vanredno ganutljivi, te su na sve nazočne učinili najljepši dojam.

Iz starih dobrih vremena.

Približio N. R.

Naši su stari imali osobito „pik“ na tatove. Kad je jednoć porkulab uhvatio neku babu, kako je ukrala polić vina, smjesta je povališe na magistratsku „Terezu“. Poštena porcija korbačev nije izostala. Kod toga ju je poznati nam već tržni nadzornik Hoch polijevao s ukradenim vinom. Taj čudni postupak razlagao je time, da će joj s vinom batine bolje prijati.

I inače se je s tatovima bezobzirno postupalo. Sta bi danas rekla publika na „placmuziki“ da neko vodi po glavnome trgu čovjeka svezana užetom oko vrata. Ai zato su takav prizor ugledali samoborci (oko 1848. god.) za kapelnikovanja Udine. Špan iz Mirnovca jašio je na konju ponosno kraj muzike a na „štriku“ je vodio za vrat svezanoga tata. Mjesto poklika ogorčenja i negodovanja, čulo se je ozbiljnih savjeta „Samo pojnem, makar bu do plafona skakal“.

Bila je nekada vrlo škakljiva stvar imati posla sa sudom. Nije se tu mnogo istraživalo. N. pr. Pitalo se stranku: Jel si ti dužen tom i tom? — „Nisam“. — „Moreš priseći nato? — „Morem“. — „E, onda imaš prav“.

Za svjedoke se nije ni pitalo. Stari suci tvrde, da ipak nije bilo niti deseti dio apelacija kao danas. Možda, ali meni se čini da je mnoga apelacija urodila batinama, baš zato da ih bude manje. „Vrag je to imati s pravicom posla“, izdahnuo je sigurno mnogi apelant. Uopće su se te batine morale čudno doimati svojih suvremenika kako na tijelo tako na dušu njihovu. Evo što se pripovjeda još i danas: Došao je neki krivac pred suca. Taj se je ubrzo uvjerio o težini njegovoga grijeha. „Štefić prevzeml ga Ti v posel, dok ja ne velim da je dost“. Izreče sudac osudu, valjda ne u ime Njegova Veličanstva, kako se to danas čini, i predaše dotičnoga u profozovu oblast. Nesreća htjede, kad najednom dodje sluga od susjednog vlastelina s pozivom na suca, da ide na tarok. Ovaj se odmah otputi i ne reče profozu veličinu kazne t. j. broj udaraca. Kad se je po podne vratio, dočeka ga službeničudno Štefić: Nihovo dobro gospodstvo, kaj bi onoga doli još mazal?.

Drugom zgodom bio je išiban posve nedužan čovjek. Kad su našli pravoga počinitelja umirio si je sudac savjest: „Dobro da si je odnesel spravit kaj je dobil, nebu niš kvaruval.“ Pa nikome ništa. Ipak nije išlo uvijek tako glatko. Stara je riječ: Baba je i od vruga za tri dana starija. O tome

se je osobno uvjerio jedan zagrebački fiškal, kad je odlazio sa samoborskoga suda. Na samome mostu ispod župne crkve napala ga njegova vlastita klientica s prijateljicama i iščupala sve brkove. A da su ga usput i popljuvale to je više nego sigurno. Bio je i razumljiv taj neobuzdani bijes klientice. Odvjetnik je po starome i prokušanome običaju zavlačio parnicu, samo da više novaca izmuze, a na koncu je parnicu izgubio. To bi se bilo još oprostilo, ali kad je kod osude sa suznim očima uzdisao: „Oh mamica mamica to im je strašno žalosno, strašno tužno“ dok je sucu odmah po „dijački“ prišapnuo „samo ju vužgi, ima baba penez, kaj vrag tuče“. etu se je morala proliti čaša usirpljivosti. Sta ćemo, kad je u žena jače razvit pravni osjećaj, nego u muškaraca. Da su one iste prijateljice imale tolika prava kao što imadu u nekim državama današnje žene, bile bi fiškala najmanje na sunčen prah rezdrapile. Suci se nijesu odviše držali propisanoga zakonika. Stoga su se izricale najrazličnije osude. Još je blagopokojni Lj. Š. kao magistratski sudac osudio četiri babe, koje su se tužile radi uvrede poštenja, da se smjesta izljube. Ako to ne učine, bit će sve skupa zatvorene. Osuda je bila potkrijepljena, ne možda kojim paragrafom, nego motivacijom „da bute znale dati straha svojemu klepetečkemu gupcu.“

Iza 10 sati počela su se na Trgu Leopolda Salvatora sakupljati domaća društva. Tu je „Hrv. Sokol“ na čelu sa svojim starostom g. dr. Juratovićem, hrv. pjev. društvo „Jeka“ s predsjednikom g. Klešćićem, veteransko društvo sažapovjednikom g. Jenkom, obrtničko-radničko društvo s predsjednikom Golešićem, vatrog. četa iz Bregane, Pučka knjižnica i čitaonica s predsjednikom g. Filipcom. Ugodno se doimlje, da su se u potonjem društvu nalazile i gdjice, članice, koje su također držale za svoju rodoljubivu dužnost, da prisustvuju u povorci domaćem slavlju. Uto dolaze predstavnici naših oblasti i ureda, koji zauzimaju mjesto do ulaza trg. zgrade. Ovdje se nalaze gg. kot. predstojnik M. Ključec, kot. sudac dr. Marković, načelnik Čop, trg. zastupnici Franjo Reizer st., dr. Horvat, Presečki, F. Reizer ml., predsjednik društva za poljepšanje D. Cernovski i dr. — Citav trg dupkom je pun općinstva, svi prozori kuća zaposjednuti. Sva društva stoje u uzornom redu, pa se oku pruža upravo krasan prizor. U taj čas (odbiло je pol 11 sati) izlazi vatrog. četa sa jubilarcima, koji se stave sučelice trg. zgrade, dok sama četa zauzima mjesto do breganskog društva. Kot. predstojnik g. Ključec stupa pred odlikovane vatrogasce i pozdravlja ih zanosnim govorom, u kojem biranim riječima ističe velike i humane zadatke vatrog. društva. Kao zastupnik upravne oblasti, koja vodi o svakoj javnoj instituciji računa, može reći da je ovo društvo svagdje najpožrtvovnije vršilo svoje svete dužnosti. Čestita jubilarcima na odlikovanju, pa im želi, da ustraju u svome zaslužnom radu. Poslije ovog govora, koji je pažljivo saslušan započeo je sam akt dijeljenja kolajna. Podzapovjednik B. Toni prikopča odlikovanima zlatne kolajne, našto nač. Čop progovori odlikovanima u ime općine i zastupstva. Zahvaljuje u ime gradjanstva društvu, za nesebično i plemenito djelovanje nesamo kod požara, nego i kod poplava. Upravlja napose na zapovjednika Lesca kao odlikovanoga, više toplih riječi. I ovaj govor, pun krasih misli, bijaše saslušan s velikom pozornosti. — Izatoga bijaše mihod vatrog. čete samob. i breganske pred odličnicima, društvima i odlikovanim vatrogascima, koji je ispao u potpunom redu. Čim je to dovršeno uputila se čitava povorka: sva društva, glazba i brojno gradjanstvo k svečanost misli zahvalnici u samostan čč. oo. franjevac. Krasna je to bila povorka, ljepota je bilo pogledati na domaća društva, na uzoran red, na njihovu nošnju i šarolike ukusne odore. Srce je raslo svakom pravom Samoborcem gledajući ovu impozantnu sliku. Redatelji na trgu i ulicama bijahu gg. Vlatko Presečki i Nikica Reizer, a vršili su

I u higijenskoj su pogledu bile prilične nešto drugačije od današnjih. Kaže se, da su liječnici prepisivali silno duge recepte i određivali grozno mnogo medecina. Ljekarničke bočice, nisu bile manje od litre ili poliča. Moralo se je jako „kadeti“ iz dimnjaka „latinske kuhinje“ dok su se medikamenti kuhali. Honorar za liječnike je bio različit. Kirurg Tičar je najvolio u to ime kakovu pečenjicu. Jednom je seljakinji izjavio da bi mu mjesto novaca dobro došao kakov „brblavi“ puran. „Joj gospon doktor, to im je teško vloviti, znaju to mi je stasno plaho.“ Kaj vi to velite? ah, ah, kaj zbilen? odgovori stari praktikuš, pak prosipa iz žepa već pripremljenu kuruzu, miho govoreći: „Pi pi pi.“ A purani, kao purani, polakomiše se za hranom, a moj Tičar čap jednoga za vrat, pak s njime u kola! Čini se prevelikoga povjerenja u liječničku znanost nisu imali. Barem se je Hoch izrugivao Tičaru, da je jednome pacijentu s kuhinjskim nožem nogu odrezao, a onda je kroz prozor psima bacio. Jednoč je za istim kirurgom poviknuo „Zakaj odmah i tištera ne vodiš?“ (t. j. koga liječiš tome treba odmah i lijes izmjeriti.) U ostalom Hoch se je svakome rugao. Upitan za župnika, odgovori: Baš je sada Boga v torbi odnesel (župnik je najme nekome nosio posljednju pomast).

svoju službu upravo neumorno i hvale vrijedno.

Sv. misa-zahvalnicu uz asistenciju služio je gvardijan veleč. o. A. Križan, a na koru je pjevala vrlo skladno i precizno naša „Jeka“ pod ravnanjem svog zborovodje g. Buzine. I glazbeni sekstet odsvirao je ljepo „Ave Marija“ i „Kapelu“ od Abta. Misa je završena s „Te Deumom“. Crkva je bila dupkom puna općinstva, kod svih žrtvenika gorahu svijeće a sa tornja franjevačke crkve vijorili su barjaci. — Iza mise povratili se društva na trg, gdje je bio razlaz.

Poslije podne nije žalibez mogla biti zabava u Anin-perivoju radi nepogodna vremena, ali je održana u hotelu kod „Trsta“. Počastili su je kot. predstojnik Ključec, kot. sudac dr. Marković, načelnik Čop, trg. zastupnici Reizer st., Budi, Hrčić, Razum, Presečki, Reizer ml., Šimec, Golešić, mjes. sudac Levičar, blag. Vuković, zapov. breg. vatrog. društva, Jelenik, zastupnici svih domaćih društava. Stolom je vješto ravnao druš. liječnik dr. Krnić, te je pao velik broj oduševljenih zdravica nazočnima, društvu, jubilarcima i t. d. Više naše mlade gospode zabavljalo je društvo krasnim pjevanjem a glazba svirkom. Zabava je potrajala do kasne noći.

Tako je dostojno, krasno i na općeno zadovoljstvo svršena jedna kulturna slava načinom, koji služi Samoboru samo na čast, diku i na ponos.

Domaće vijesti.

Hrvatska čitaonica preselila se 3. o. mj. iz dosadašnjih prostorija kod g. Franje Budija u kuću gdje. Dočkal na Trgu Leopolda Salvatora. Prostorije ove odgovaraju posve zahtjevima, koji se traže od čitaonice. No kako taj stan sastoji od 4 sobe, što će biti svakako suviše za sadašnje čitaoničke potrebe, dobro bi učinio odbor da dvije sobe iznajmi. Kako čujemo, o tome se i radi, a time bi bili znatno sniženi troškovi samoga društva. Ako svi članovi, koji se danas nalaze u društvu, ustraju, to je sigurno, da će se čitaonica financijski nalaziti u povoljnim prilikama pa će moći u svakom pogledu lijepo uznapredovati.

Lječilišna glazba. Za ovu sezonu, kako smo već u posljednjem broju javili, uzela je gdja. pl. Sauer u sporazumu sa lječilišnim povjerenstvom glazbu 70. pukovnije u Zagrebu. Glazba ne će biti stabilno u Samoboru, već će u svemu 21 put za vrijeme sezone izaći u Samobor i to u mj. svibnju 2 puta, lipnju 6 puta, srpnju 9, a kolovozu 4 puta. Svaki put svirat će 5 sati na dan prema potrebi limenim glazbalima sa 22 momka ili gudalački orkestar sa 16 momaka. Koncerti će se održavati u Pensionu Samobor za slobodnim ulazom općinstva. Prvi koncert bit će na Duhove dne 15. o. mjeseca.

Profesor glazbe na bečkom konzervatoriju g. Greif sa obitelji boraviti će ovoga ljeta kroz tri mjeseca u Samoboru, te je uzeo stan u Vili Veri.

Smirio ispit. Računarski vježbenik zem. vlade dodijeljen kr kotarskoj oblasti u Samoboru, gosp. Edo pl. Š u l j o k, položio je u srijedu na kr. sveučilištu III. sudskopravni ispit. — Srdačno čestitamo.

Novi utemeljači vatrog. društva. O dvadesetogodišnjici dobr. vatrog. društva pristupili su nadalje kao utemeljači s prinosom od K 50 gg. Fran Hrčić, posjednik i hrv. književnik i Ivan Levičar, posjednik i mjesni sudac — Živjeli dobrotvori društva.

Za siročad iza pok. F. Božića priposlao nam je g. prof. Josip Milaković iz Sarajeva 5 K. Izričemo mu u ime siročadi najljepšu hvalu.

Društvu za poljepšanje Samobora održat će svoju ovogodišnju glavnu skupštinu u srijedu 11. o. mj. u 5 sati poslije podne u trg. vijećnici. Pozivaju se gg. članovi, da izvole skupštini prisustvovati u što većem broju.

Glavna skupština dobrov. vatrogasnog društva održana je na Spasovo

u trg. vijećnici. Otvorio ju je podzapovjednik Gj. Lesec, koji pozdravlja nazočne članove, koji su se u potpunom broju sakupili na ovoj skupštini. Predstavlja nazočnog izaslanika kot. oblasti g. E. pl. Šuljoka, te pozivlje tajnika g. Langa, da pročita zapisnik skupštine održane na Florjanovo prošavše godine. Primjedbe nema, pa se zapisnik ovjerovljuje. — Vježbatelj g. Bogumil Toni izvjestio je o radu i stanju vatrogasne čete u prošavšoj godini, koja broji u svem 44 člana. Od toga otpada na stožer 7, na penjači odjel 14, na štrcarski 16, na čuvarski odjel 4, a na pričuvu 4 člana. — U minuloj druž. godini pristupilo je 9 članova, a istupila su dva člana poradi odlaska iz Samobora. — Vježbi i škola održano je u svem 22; vatre bijahu dvije, kod kojih je četa uspješno djelovala. Vježbe su bile pohadjane kod znatnog broja članova veoma marljivo. Najtočniji polazajnici vježbi bili su ovi vatrogasci: Franjo Doltar, Imbro Koštrman, Gjuro Kovač, Zdravko Wintersteiger, Antun Unetić-Zajec, Ivan Šoštarčić, Franjo Strmoli, Mijo Tonšetić, Mijo Krapec, Franjo Zlodi, Janko Zorman, Josip Turovec, Marko Mučnjak i Josip Golešić. — Zapovjedništvo čete izrazilo je svjema ovim članovima priznanje.

Iz izvještaja, što ga je podnio blagajnik g. Lang, razbire se, da je primitak iznosio u svem K 3.472.15, a izdatak K 749.34, a ostalo je u društvenoj blagajnici K 2.722.81. — Pošto je revizijski odbor (gg. Klešić i Vuković) pregledao blagajničke knjige i račune, te ih pronašao u najuzornijem redu podjeljen je blagajniku absolutorij.

Spremištar g. Kompare izvjestio je, da društveni inventar predstavlja svotu od K 13.161.

Kod raznih prijedloga predlaže vježbatelj Toni, da se u društvu osnuje bolesnička blagajnica, iz koje bi mogli dobiti potporu druž. članovi u slučaju bolesti, eventualno i njihove obitelji. Budući da su svi članovi osim toga osigurani po društvu za slučaj nezgode na požarištu ili kod vježbe, to bi u pojedinim prilikama mogli da dobiju i dvije potpore. Osnutkom bolesničke blagajnice pružit će se u samom društvu znatne blagodati bolesnim članovima, pak je sada nade, da će se još mnogi općinar začlaniti u društvo. Tu sad ima najljepše prilike, da kao vatrogasac služi požrtvovno svomu zavičaju i zasvjedoči svoj lokalni patriotizam; a osim toga da bude opskrbljen i obezbijedjen, kad ga stigne bolest. — Prijedlog je jednodušno i oduševljeno usvojen, te će upravni odbor u svojoj idućoj sjednici uzeti stvar u pretres i izraditi statut. Za blagajnika ove bolesničke blagajnice izabire se Janko Kompare.

Čuv. rojnik Lamot M. istupa radi odmakle dobi iz društva i postaje podupirajući član, a štrcar Krušec moli premještanje u čuvarski odjel. (Prima se).

Vježbatelj Toni predlaže, da se današnjim jubilarcima, kojih imade 8, izrazi zapisnički hvala za njihov dvadesetogodišnji rad i mar, što su ga uložili na probit društva. (Prima se).

Na prijedlog J. Komparea izrečena je najtoplija hvala redakciji „Samob. Lista“, što je vatrog. društvu posvećivana u njem tako obilna i svestrana pažnja.

Kod obnove odbora i časnika došlo je do promjena utoliko, što su pojedini časnici unaprijedjeni na viši stepen čina, a dvojica vatrogasaca postali rojnicima. Izabrani su aklamaciom: dosadašnji podzapovjednik Gjuro Lesec zapovjednikom, vježbatelj Bogumil Toni podzapovjednikom, dosadašnji vođa štrcara Marcel Melinščak vježbateljem, dosadašnji rojnik štrcar Antun Unetić vođjom istoga odjela; štrcar Ivan Šoštarčić rojnik štrcara i penjač Franjo Doltar rojnik penjača. — J. Kompare zahvalio je na časti stož. trubljača radi spremništarske službe kao i one u bolesničkoj blagajnici, pa je ostavljen u činu spremništara, Ostali časnici potvrđeni i izabrani su ponovo i to: Milan Lang tajnikom i blagajnikom, Mijo Noršić penjačkim vođjom

Marko Herceg vodjom čuvara i Janko Herceg štrc. rojnikom.

Po tom je skupština zaključna.

Plesni vjenčić. Pišu nam: Zaključni plesni vjenčić, što se održao u nedjelju 1. o. mj. i spio je sjajno. Odziv općinstva bijaše osobito brojan, a uspjeh, što su ga pokazali naši mladi plesači i plesačice u izvođenju raznih plesova, vanredno krasan. Vještina, lake kretanje i elegancija opaža se kod svakog koračaja. Ovaj se uspjeh ima u prvom redu da pripíše neumornom aranžeru g. D. Ivanščaku, koji je uložio sve sile, da od svojih učenika i učenica učini dostojne obožavatelje božice Terpsihore. U znak zahvalnosti predaše mu te večeri njegovi učenici zlatnu uru s napisom: „Plesna škola svom učitelju“. — Plesna škola trajala je od 1. ožujka, te se učilo u njoj 17 parova. Ona se može da nazove najuspješijom od svih dosada održanih plesnih škola u Samoboru.

Dobrovoljačka škola 13. poljsko-topničke brigade, preko Jaske je na putu u Karlovac, boravila u Samoboru. U Karlovac polazi na streljačke vježbe.

Ponuda za električno svjetlo. I. Deberto u Zagrebu, koji ima poduzetništvo za gradnju električnog svjetla i prijenos snage, stavio je ponudu na poglavarstvo naše općine, prema kojoj je voljan urediti električnu rasvjetu u Samoboru uz paušalnu svotu od 4000 K na godinu. U slučaju, da bi njegova ponuda bila prihvaćena, moli ujedno i pretkoncesiju; izačega bi predložio detaljni ugovor.

Poduzetništvo misli postaviti električnu centralu na zemljištu g. Franje Reizera ml. na Hamoru, gdje ima vodene snage oko 50 konjskih sila. Turbina tjerana vodom imala bi biti sustava Francis, te bi bila direktno ukopčana s dinamostrojem, koji bi proizvodio električnu struju. U Samoboru bi se postavilo 100 električnih žarulja i to 35 komada po 50 normalnih svijeća u glavnim ulicama, te 65 komada po 25 normalnih svijeća u ostalim ulicama. Cjelokupna bi rasvjeta prema tome imala snagu od 3375 svijeća, te bi bila prema mišljenju poduzetništva, jača za 2405 svijeća prema sadašnjoj rasvjeti u Samoboru. — Poduzetništvo se obvezuje na vlastiti trošak i na svoj račun postaviti cijeli električni vod i 105 rasvjetnih nosilaca sa žaruljama za javnu rasvjetu u Samoboru. Ako bi općina kasnije htjela postaviti još koju žarulju, to bi se paušalna svota od 4000 K imala povisiti za 40 K po žarulji. Ugovor bi imao trajati na 50 godina sa pravom prekupa za općinu.

Razumije se, da bi i privatnici mogli u svoje kuće izvesti električnu rasvjetu uz stanovitu pristojbu.

Naša općina troši za sadašnju rasvjetu oko 3600 K, pošto je redovno u toj stavci prekoračen proračun, pa bi prema rečenoj ponudi za električnu rasvjetu imala da plaća samo 400 K više na godinu.

Stvar je zastupstva, da ponudu svestrano ispita, da zatraži sva razjašnjenja u detalje, pa da onda stvori zaključak, može li se zakaniiti za električnu rasvjetu ili će i dalje ostati kod sadašnje petrolejske. Predmet dolazi u iduću sjednicu trg. zastupstva.

Naknadno priopćilo je poduzetništvo za gradnju električnog svjetla trg. općini cjenik za uredjenje žicovoda u privatnim stanovima kao i cijene struje. Dodje li do prihvata ponude, to se prema ovom saopćenju — obvezuje poduzetništvo u stanovima gostionicama, trgovinama i t. d. žicovode urediti uz poprečnu cijenu od K 15 — po rasvjetnom mjestu, te snabdjeti svim nužnim aparatima isključivo svjetlonike i žarulje. Cijene bi bile ove: cjelonoćne žarulje po 25 svijeća K 30 — na godinu, polnoćne žarulje K 20 — a sveopće K 10 — na godinu.

Za svjetlo u podrumu i svagdje, gdje se manje upotrebljava, cijena je niža, te ovisi o posebnoj pogodbi.

Neprilike pečenjarā. Samoborski pečenjari, koji kolju svinje u ovdajšnoj

klaonici, a prodavaju ih na okolišnim sajmovima, dužni su našoj općini pridonijeti vjerodostojnu potvrdu da su za dotični komad svinjčeta platili općinsku potrošarinu u tuđem potrošarinskom području. Inače ju moraju platiti u blagajnicu trg. Samobora. Pečenjari pozvani da dokažu uplatu potrošarine u tuđem potrošarinskom rajonu izjavljuju, da im dotične općine ne će da izdavaju potvrđnice. To pak naročito vrijedi za općine Odra, Stara Bistra, Vel. Trgovište, Klinčasele, Vel. Gorica i t. d. Time nastaju neprilike i za stranke i za samu općinu. — Uslijed toga se općina obratila kr. župan. oblasti, da ova izda shodnu odredbu, prema kojoj će biti općine ili njihovi zakupnici dužni izdavati ovdajšnjim pečenjarima propisane i vjerodostojne potvrde.

Tati na vratima. Nije dugo što je bilo javljeno o provalnoj kradji u gostionici kod „Grada Trsta“. U noći od utorka na srijedu opet su pokušali možda jedni te isti dugoprstići, da se malko razgledaju po gostioničkim prostorijama i da eventualno razgledaju jeli se ladica od gramofona napunila već štogodj novcem. Oko pol 2 sata počeo je netko oko vratiju tapati i kušati da ih otvori. No kako su gdja. Fitler i konobarica bile još budne, pohiti potonja sa svjetiljkom na hodnik, i opazi dvojicu kako počеше bježati dvorištem. Nepoznati individui bacihše se jednim mahom preko željezne ograde u Šmidhenovu ulicu, te ih nestade u tamnoj noći.

Sjednica trg. zastupstva.

Radi proslave vatrogasnog društva sazvaio je načelnik gosp. Čop sjednicu trg. zastupstva na 3. svibnja. — Načelnik pročitao je najprije poziv dobrog vatrogasnog društva kojim ovo umoljava zastupstvo da prisustvuje proslavi jubileja kao i poslijepodnevnoj zabavi. Ujedno daje društvo izraza svojoj zahvalnosti na lijepom susretanju, izdašnjoj potpori, koju je uživalo od zastupstva puna dva decenija. — Zastupstvo zaključuje, da će drage volje prisustvovati slavi ovog humanog društva te ovlaštuje načelnika, da izda proglas na gradjanstvo, neka uoči proslave rasvijetliti prozore i okititi kuće narodnim trobojkama. Ujedno zaključuje, da se osmorici društvenih članova, koji su navršili dvadeset godina u vatrogasnoj službi, izrazi pismeno najtoplija hvala zastupstva.

Društvene vijesti.

Darovi vatrogasnom društvu. Prigodom proslave dvadesetogodišnjice ovog društva sjetili su ga se mnogi naši sugrađani darovima, te mu priposlāše vina za zabavu. Darovaše mu ova gg. V. Anger (50 l) Ana Bahovec (50 l), Josip Becenko, Petar Belan, Ivan Budi, Franjo Budi, Pavao Cesar, Ante Filipce, Mijo Filipce, Gjurō Franceković, Franjo Gabrić, Katarina Kazić, Dr. Orešković, Franjica Pajnić, Paredchneider, Martin Poreden, Praunsperger pl., Janko Rezar, Fr., Reizer st. (135 lit.) Ignac Rozman, Udruga samob. vinogradara (116 l) Josip Žitković. — G. dr. G. Horvat darovao je 7 K, gdje Vera pl. Sauer 15 kg. mesa i 100 cigara i Barica Mihelić 2 K.

Svim vrijednim darovateljima zahvaljuje najusrdnije u ime svih članova:

Zapovjedništvo dobr. vatrog. društva.

Gospodarstvo.

Svinjska zaraza u općini Stupnik. U selu Blatu, općine Stupnik hrv. ustanovio je prošavšeg tjedna kot. veterinar, g. Kunštek svinjsku zarazu. Promet je iz tog sela odmah zabranjen.

U spomen Stanku Vrazu.

U Krčima, nekadašnjem plemićkom dvorcu Vjekoslava Stauduara, boravio je

g. 1837. u praznicima Stanko Vraz bolestan, ali ipak radeći na svojim „Djulabijama“, otkuda ih je slao Rakovcu za „Danicu Ilirsku“. — Tako spominje u svojoj studiji o Vrazu, dr Drechsler. Danas se to selo zove Omilje. Ono je stradalo od potresa tijekom vremena zajedno s dvorom za okolišna sela odnosno župu Moravče, odakle je Omilje udajeno 1 km. Dvorac, danas je gotova ruševina, ali ipak mora da služi za školske svrhe. Gradjen je poput svih prijašnjih starih plemićkih dvoraca t. z. kurijā. Nalaze se pak na vrhuncu jednog od mnogih izokolnih brežuljaka opkojen sa sviju strana vinogradima, voćnjacima i ml.ovidnim dolinama. Uopće je cijeli kraj Moravča i Omilja jedna idila, koja se osobito u ljetu, pa u jesen svojim prirodnim čarima vrlo ugodno doimlje. Oko dvorca se pružio lijep cvjetnjak, voćnjak i vinograd što danas uživa učitelj Ivo Rihter, i koji to sve drži u lijepom redu. Tamo da se upravo značajno ističe, stara, trošna kurija usred lijepa i moderno uredjena cvjetnjaka. — Stara je kurija razdijeljena, kao i sve te vrste gradjevine na gornji i donji sprat. Prostorije su gornjeg sprata služile za njihova gospodarstva dok su donje prostorije služile za družinu. — Danas su uredjene iz gornjih prostorija, dvije prilično prostrane školske sobe, ali cijeli uređaj ne odgovara doduše pedagoško-higijenskim principima no glavno je ipak da se ti principi kod nas barem ističu — na papiru. Donje prostorije uredjene su za stanove učiteljskog osoblja. Pa kad se tu katkada u prijateljskom društvu zaore domobljubne pjesme bude ti sasna ugodno u toj staroj kuriji.

Kraj nje se drži tornjičak gradjen u formi četvorine, te u gornjem njegovom spratu jedna sobica, u koju se ulazi danas iz školske sobe. U toj sobici — predaja govori — boravio je svoje dane Stanko Vraz pjevajući t. z. odlomke svojih Djulabija. Sobicica je malena sitna i danas najtrošniji dio cijele zgrade.

Cijeli ovaj kraj uslijed romantičnosti, mogao je na čovjeka, pjesnika — romantičara Vraza vrlo ugodno djelovati, pa je unatoč toga, što je ovdje boravio kao bolesnik radio i dalje ustrajno i neumorno. Njemu je bilo jedino zvanje književnikovanje. On je volio samoću, idilu, pa nije ni čudo, da je birao ovakove tihe krajeve.

Kratko će vrijeme proteći, a kurija će biti napuštena kao školska zgrada, jer se ozbiljno radi o tome, da se hram prosvjete preseli u modernu i novu zgradu.

Što će biti sudbina kuriji — ne zna se ali po svoj će se prilici pustiti zubu vremena, da on učini svoje, a tim će nam biti pokopana i opet jedna spomenika našeg glasovitog čovjeka pjesnika — patriota Stanka Vraza.

Ne ću da bilo što predlažem ali spominjem jedino to da u Zagrebu postoji vrijedno i zauzeto društvo za naše spomenike i starine „Hrv. zmaj“ pa bi se moglo moguće i u tome što poraditi.

Stjepko Debeljak, Sv. Ivan Zelina.

Odgovorni urednik: dr. Mijo Juratović.

Javna zahvala.

Gosp. Josip Matijašević, mesar u Zagrebu, poklonio je župnoj crkvi sv. Marije u Zagrebu 6 velikih svijeća (svaka svijeća 2 kg teška) iz ostavštine blagopokojne svoje sestre Fanike Wagner u tu nakanu, da se za njezinu dušu odsluži jedna sv. misa. — Na tom lijepom daru zahvaljuje ovim javno gospodinu darovatelju potpisani župni ured, koji tom prilikom ujedno izjavljuje, da je sv. misa za blagopokojnu Faniku Wagner već odslužena.

U Zagrebu, dne 5. svibnja 1910.

Župni ured Sv. Marije u Zagrebu.

Chinoferrin okrepljujuće sredstvo za slabe i nemoćne, te bolesne na želudcu. Boca od pol litre K 2.40.

Dr. Milana Biščana probavni prašak za želudac. Cijena kutiji 1 K.

Samoborska vinovica za jačanje mišica i odstranjenja umornosti. Kod trganja i protiv glavobolji. — Cijena boci 1 K.

Balsam protiv kurjim očima Sigurno sredstvo. Cijena boci 1 K.

Švedske kapi. Staro i prokušano sredstvo proti bolesti želudca i pomanjkanju teka. Boce po 1 K i K 1.60.

Samoborske pilule za čišćenje. Kutija K 1.20.

Praška za zube sve vrsti. Najfinije kelice za zube. Parfuma i sapuna samo najfinije vrste. Razne medicinske specialitete i kirurškičke sprave. Mineralne vode uvijek svježe pumjene dobivaju se u

ljekarni Mirka Kleščića u Samoboru.

5500

svjedodžbi od liječnika i privatn. potvrđuju, da

KAISER-ove

prsne karamele sa tri omorike najuspješn. odstranjuju

Kašelj

promuklost, sluzavost, katar i kašalj hripavac

Omot 20 i 40 fil., svežanj 60 fil.

Dobiva se kod **MIRKA KLEŠČIĆA** ljekarnika u Samoboru.

E. Presečki, Samobor

javlja ovime slavnom p. n. općinstvu, trgovcem i svim konsumentom cementa, da je preuzeo prodaju prokušanog i najboljeg

portland cementa

iz tvornice „Croatia“ u Zagrebu. Cijena je portland cementu u mom skladištu:

100 kg. po K. 4.40
50 kg. po K. 2.20

Vreće zaračunavam po 50 fil., za koje kod povrate u dobrom i neoštećenom stanju u roku od 8 dana zaračunati iznos vraćam.

Kod narudžbe od 1000 kg. dalje dajem još daljni popust i to prema utanačbi.

Preporučujući se, za što obilnije narudžbe, bilježim

veleštovanjem

E. Presečki.

12099 K nagrade

raspisala je najglasovitija tvrdka svježeg sjemenja Edmund Mauthner, za najtežu Mauthnerovu gorostasnu kolarabu ili najtežu gorostasnu bundevu.

Sjemenje i pobliže obavijesti dobiju se u trgovini **Eduarda Presečki** u Samoboru.

5% u korist naše djece.

„Amur-Creme“

preporuča se kao najbolje i najfinije sjajno laštilo sadašnjosti za cipele (box-kali i ševro). Isto ne kvari kožu, ne otpušta boju, ne propusti mokrinu, daje najljepši sjaj, te čini obuću mekanom i trajnom.

Čuvajte se patvorina, koje kvare obuću. Tražite izrično „AMUR-CREME“ isto se dobiva u svim boljim trgovinama

Prvi hrvatski proizvod sjajnog laštila

„AMUR-CREME“

J. URLI, Zagreb.

Dobiva se u Samoboru u trgovini kožom **JANKA FILIPČA SIN.**

„Mementhol“

je najbolje prokušano sredstvo za tamanjenje gusjenica i ostale voćkama škodljive gamadi.

„Mementhol“ se upotrebljava rano u proljeće prije propupanja i tri tjedna poslije istog. Upozorujem stoga na to izvrsno sredstvo, svu p. n. g. gospodare, voćare, oblasti, opć. poglavarstva, škole i župne urede, da ne propuste, a da si ne nabave taj s mnogim priznanicama hvaljeni „Mementhol“. — Cijena je kutiji K 1.50, a dostaje uz 1 kg kreča (vapna) na 100 l vode.

„Mementhol“ prašak dobiva se jedino u trgovini **E. Presečki, Samobor.**

Lječilište u Samoboru

zavod za fizikalnu terapiju

kraj Zagreba; prekrasni šumoviti gorski kraj sa ugodnom klimom. Moderno uredjenje za hydro- i elektroterapiju, kupelji s ugljičnom kiselinom, masaža, radiogene kupelji, kupelji sa ozonom, fango i dr.

U liječenje primaju se bolesti živčanoga sustava, kronične bolesti dišnih i probavnih organa, te bolesti izmjene tvari. — Bolesnici primaju se u potpunu opskrbu uz najniže cijene.

Upiti se šalju na: „Upravu lječilišta u Samoboru“.

SAMOBORSKA TISKARA

I PAPIRNICA

SLAVKO ŠEK

SAMOBOR,

TRG NADVOJ. LEOPOLDA SALVATORA.

Opće poznata
Osječka
MARIJINA
MAST

rabi se uspješno protiv pjega, nadalje za ućavanje lica, za njegu ruku itd.

Cijene jesu:

1 veliki lončić K 1.—

1 mali lončić K —70

Salje se pouzecem i to

najmanje 2 velika ili 3 mala lončić.

Ljekarna Majci Božjoj pomoć.

Ivana Govorkovića,

OSJEK I, Slavonija.

U Samoboru se dobiva u ljekar-

nici **M. KLEŠČIĆA**.

Rendes-vous Samoboraca u Zagrebu.

Svratište k „Lovačkom rogu.“

Noz i krasno uredjene sobe s električnom rasvjetom. Elegantna restauracija. Izvrsna kuhinja, dobro vino i pivo, brza i točna posluga. Cijene umjerene.

M. Pilaj, svratištar.

Uspješno se oglašuje u **„Samoborskom listu“**

Preporuča se sl. p. n. općinstvu za točnu i solidnu izradbu svih tiskarskih radnja, a napose veleč. gg. svećnicima, župnim uredima, gg. učiteljima, kotarskim, općinskim i privatnim uredima, štedionicama, bankama, trgovcima, obrtnicima, gostioničarom itd. za izradbu tiskanica, listovnih papira, računa, omota, memoranda, opomena, posjetnica, zaručnih i vjenčanih karta, osmrtnica itd. itd.

Prodaja papira uz tvorničke cijene na malo i veliko.

Listovnog papira u omotima i u škatuljama, pripovijesnih, školskih i trgovačkih knjiga, koledara te viso-risačeg materijala.

Cijene vrlo umjerene.